

มาตรการทางกฎหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาภาคบังคับ

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มุ่งหมายศึกษาเกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมายเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการจัดการศึกษาภาคบังคับ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาของรัฐ แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของรัฐ หลักเกณฑ์การจัดสรรอัตรากำลังครู หลักสิทธิในการได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม โดยศึกษาจากกฎหมาย พระราชบัญญัติ หนังสือ และเอกสาร อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่ผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า การจัดสรรครูโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีความเหลื่อมล้ำ ซึ่งโรงเรียนขนาดกลาง ตามกฎเกณฑ์ของสำนักงาน ก.ค.ศ กำหนดให้ใช้สูตรการคำนวณ โดยใช้จำนวนห้องเรียนคูณด้วย ชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์หารด้วย ชั่วโมงปฏิบัติงานของครู 1 คนต่อสัปดาห์ ทำให้ได้จำนวนครูที่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ขณะที่กำหนดให้โรงเรียนขนาดเล็กมีครู 1-4 คนต่อนักเรียน 1-40 คน หากแบ่งเป็น 8 ชั้นปี ได้แก่ อนุบาล 1 ถึง ป.6 มีครูเพียง 1-4 คน แต่ต้องสอนทุกวิชาและทุกชั้นปีในเวลาเดียวกัน เห็นได้ว่าโรงเรียนขนาดเล็กได้รับการจัดสรรครูจากรัฐไม่เพียงพอต่อจำนวนชั้นเรียน

ดังนั้น จึงส่งผลให้ครูหนึ่งคนต้องสอนหลายวิชาซึ่งเป็นวิชาที่ไม่ได้จบการศึกษามาโดยตรง และทำให้ผลการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนขนาดเล็กด้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลาง แสดงให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษาของโรงเรียนทั้งสองขนาด ซึ่งขัดต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ ดังนั้น รัฐต้องแก้ไขหลักเกณฑ์การจัดสรรอัตรากำลังครู เพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพและไม่เหลื่อมล้ำ และนักเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

คำสำคัญ

การศึกษาภาคบังคับ ความเหลื่อมล้ำ กฎหมาย